

sige, at hvis de ønsker barselorlov, så ønsker de barselorlov, og så går de selvfølgelig hjemme.

En anden ting er det her med, at mænd kun har ret til 2 ugers barselorlov. Det passer slet ikke, for lovgivningen går netop ind og siger, at man i starten selvfølgelig har ret til 2 ugers barselorlov, men når barnet er fyldt 14 uger, så kan manden efterfølgende også få 32 ugers barselorlov så at sige. Så det passer slet ikke.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:06

Kirsten Brosbøl (S):

Der var jo en lang række ting, man kunne vælge at gribe fat i i Dansk Folkepartis ordførers tale. Jeg blev faktisk lidt rystet over at høre, at man fra Dansk Folkepartis side fra talerstolen står og cementerer sådan nogle traditionelle kønsroller ved at sige, at det jo nok er kvinderne, der altid vil passe børn, og så kan manden gå ud og klippe hæk, eller hvad det nu måtte være.

Det blev jeg faktisk lidt rystet over, men det, jeg egentlig godt vil vende tilbage til, er det her med voldsramte udenlandske kvinder, for jeg kan forstå – det har ordføreren jo gjort meget ud af – at mændene skal udvises. Men det, der jo rent faktisk sker i dag, er, at kvinder, som bryder ud af et voldeligt ægteskab, og som er udlændinge, faktisk bliver smidt ud af Danmark, fordi de vælger at bryde med en voldelig mand. Synes Dansk Folkeparti, at det er med til at fremme ligestillingen og fremme, at kvinderne kan træffe et valg i forhold til at bryde ud af et voldeligt ægteskab?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:07

Marlene Harpsøe (DF):

Først vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke står her og cementerer de traditionelle kønsroller. Det, som vi fra Dansk Folkepartis side mener, er, at såfremt det er, at f.eks. et barn i børnehaven, dvs. en pige, ønsker at lege med perler, så skal man da ikke fratage hende den rettighed at lege med perler og nødvendigvis sætte hende til at lege med biler, fordi det er meget bedre for kønsrollebevidstheden. Det mener vi i Dansk Folkeparti er en meget, meget mærkelig måde at arbejde med ligestilling på.

En anden ting i forhold til det her er, at ja, vi ønsker selvfølgelig mænd, som slår deres hu-

struer, ud af det her land, og det gælder selvfølgelig også for hustruer, som måske overfalder deres ægtemænd. Det er klart, at det da går begge veje, at det er kønsneutralt, men det er jo et offer, vi taler om. Hvis det f.eks. er en kvinde, der bliver overfaldet, og det er et offer vi taler om, så er det nogle helt andre ting, der gælder. Som jeg også har sagt tidligere her under debatten, så har vi strammet op på det område i forhold til asyl, og jeg synes, vi skal se på, hvordan det kører, før vi begynder at lave nogle ændringer der igen.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:08

Kirsten Brosbøl (S):

Vi har jo flere gange fremsat beslutningsforslag her i Folketinget om at forbedre rettighederne for de kvinder, som bryder ud af voldelige ægteskaber. Der er jo ikke sket noget, siden vi for år tilbage fik lovning på, at nu skulle man også finde ud af, hvordan det stod til med den her lovgivning. Da den nuværende ligestillingsminister trådte til, gik hun faktisk så vidt til i et samråd, tror jeg nok det var, at sige, at det synes hun også var problem, og at der nu skulle gøres noget ved det. Der er jo ikke sket noget på det her område, så jeg synes, at det ville være glædeligt, hvis vi her i dag kunne få Dansk Folkepartis ord på, at man også mener noget med det, man står og siger på talerstolen, når det handler om voldsramte udenlandske kvinder, at man også der vil være med til at se på at forbedre rettighederne for de her kvinder, sådan at de ikke bliver fanget i voldelige ægteskaber og nærmest bliver tvunget til at blive der, hvis de vil blive i landet. Det er jo sådan, at realiteterne rent faktisk er for rigtig mange kvinder i dag.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg gentager gerne: Vi har allerede strammet op på lovgivningen på det punkt. Det er én ting. En anden ting er, og det er en debat, som jeg synes at man fuldstændig negligerer på det her område: Hvorfor kommer det overhovedet så langt, at kvinder ender på krisecentre, fordi deres mænd begår vold mod dem? Det skal vi undgå så meget, som vi overhovedet kan, og det kan vi kun ved at skabe mere debat og sætte et større fokus på det her område med alle de her isolere-